

ת"פ 12368/11/15 - מדינת ישראל נגד אחמד עמאש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 12368-11-15 מדינת ישראל נ' עמאש(עציר)

בפני	כבוד השופט, סגן נשיאה ג'ורג' קרא
בעניין:	מדינת ישראל
ב"כ עו"ד לבנת מלמד	המאשימה
נגד	
אחמד עמאש (עציר)	
ב"כ עו"ד אבנון	הנאשם

גזר - דין

1. הנאשם הורשע לפי הודייתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו (עבירות לפי סעיפים 232(2) ו- 275 לחוק העונשין - התשל"ז - 1977; (להלן "החוק") ובעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) ו- 64ב(א)(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961. בנוסף, הודה הנאשם והורשע בתיק שאותו צירף ת"פ (שלום ראשל"צ) 47255-12-15, בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב (עבירה לפי סעיף 143 סיפא לחוק).

2. להלן עובדות כתב האישום המתוקן:

א. ביום 31.10.15 בשעה 03:30 נהג הנאשם ברכב. שוטרים שהבחינו ברכב, סימנו לו באמצעות פנס לעצור בצד הדרך. בתגובה, כיבה הנאשם את אורות הרכב והחל לסטות לעבר הנתיב הימני. אחד השוטרים התקרב אליו בריצה והנאשם החל לנסוע בנסיעה פרועה ומסוכנת לאחור לכיוון שטח הפרדה, עלה על אי תנועה, נכנס לרחוב אחר והחל בנסיעה פרועה ומסוכנת נגד כיוון התנועה, כשבכל אותה עת דולק אחרי השוטר. כלי רכב שנסעו כדין סטו מדרכם על מנת למנוע התנגשות חזיתית ברכבו של הנאשם.

ב. שוטר אחר שהבחין בנאשם נוסע נגד כיוון התנועה החל לנסוע אחרי בניידת תוך שכרז לנאשם לעצור בצד הדרך. הנאשם המשיך לנסוע נגד כיוון התנועה ופנה לנתיבי איילון שם עצר בעקבות כריזת השוטר. השוטר עצר את הניידת מאחורי רכבו של הנאשם או אז יצא הנאשם מרכבו והשוטר יצא אף הוא ובא לקראת הנאשם. באופן פתאומי חזר הנאשם לרכבו והחל בנסיעה פרועה ומסוכנת בנתיבי איילון נגד כיוון התנועה, כאשר כלי רכב נוספים שנסעו כדין סטו מדרכם על מנת למנוע התנגשות חזיתית, וכל זאת בעוד השוטר כורז לו לעצור.

הנאשם ביצע סטייה חדה ומסוכנת עם רכבו לצד ימין, כאשר מולו נוסעים כלי רכב, וגרם לרכב שנסע מולו לסטות מנתיבו. הנאשם המשיך בנסיעה מסוכנת, פרועה ומהירה נגד כיוון התנועה ובחלק מהדרך נסע במהירות של למעלה מ-180 קמ"ש. בחלק מהדרך נסע הנאשם בשולי הדרך ובחלקים אחרים על נתיבי התנועה כאשר מולו חלפו רכבים שחלקם סטו מנתיב נסיעתם. המרדף נמשך עד אשר התנגש הנאשם עם רכבו במחסום בטון

ונעצר על ידי השוטרים. לרכב נגרם נזק והנאשם נפצע והופנה לטיפול רפואי.

ג. הנאשם נהג כשהוא שיכור, בדמו נמצאו 146 מ"ג אלכוהול ב-100 מיליליטר דם.

3. לפי עובדות כתב האישום שצורף בשנת 2014 פרץ הנאשם לרכב שחנה בחניון בשעות היום בכך שניפץ את חלון הרכב.

ראיות לעונש

4. סרטון התנועה בנתיבי איילון במועד הרלבנטי, שבו נראה רכבו של הנאשם. הצדדים הסכימו, בהתייחס לנסיעתו של הנאשם בנתיבי איילון, כי בחלק מהדרך נסע הנאשם על שולי הדרך ובחלק אחר על נתיב הנסיעה וכי כאשר נסע על הנתיב עצמו לא היה רכב אחר באותו מסלול.

5. גיליון עברו הפלילי הכולל הרשעה אחת קודמת בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע.

6. גיליון עברו התעבורתי של הנאשם הכולל שש הרשעות קודמות בעבירות על פקודת התעבורה בגין עצירה המפריעה לתנועה, נהיגה ללא חגורת בטיחות ושימוש בטלפון בזמן נהיגה, נהג חדש ללא תוית.

7. גזר דינו של הנאשם בת"פ (מחוזי מרכז) 27293-04-12 מיום 13.3.13 שם נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים בגין עבירת רכוש מסוג עוון.

8. נהלי משטרה באשר למרדף אחרי רכב נמלט.

תסקיר שירות המבחן

9. תסקיר שירות המבחן (10.4.16) שבו נסקרו תולדות חייו של הנאשם, עברו הפלילי והתעבורתי ועמדותיו ביחס לעבירות שבהן הורשע. הערכת שירות המבחן היתה כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם היא בינונית והחומרה הצפויה - במידה ויתממש הסיכון - היא בינונית גם כן. לפיכך, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה שיקומית ומיקד המלצתו במאסר - אם כך יסבור בית המשפט - לתקופה קצרה בלבד.

טיעוני הצדדים

10. ב"כ המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם, כשלשיתתה המתחם העונשי נע בין 30-60 חודשי מאסר, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וקנס. הנימוקים למתחם העונשי נעוצים בנסיבות הביצוע ובעיקר בכך שהנאשם נהג כשהוא שיכור, נמלט מהשוטרים כשהוא נוהג כברת דרך משמעותית על ציר תנועה מרכזי בניגוד לכיוון התנועה ונעצר רק לאחר שהתנגש במחסום תנועה. כמו כן ציינה את עמדת שירות המבחן. לביסוס עמדתה הגישה פסיקה.

עמדת המאשימה היא כי בתיק זה מצוי הנאשם במחצית המתחם העונשי (המתייחס לעבירה של סיכון חיי אדם) לנוכח חלקו בביצוע, פוטנציאל הנזק, עברו הפלילי, הודייתו בהזדמנות הראשונה וגילו הצעיר.

באשר לתיק הרכוש ביקשה ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מצטבר של מספר חודשי מאסר וכן

להפעיל את העונש המותנה (8 חודשי מאסר) העומד ותלוי נגדו.

11. ב"כ הנאשם עתר למתחם עונשי הנע בין עבודות שירות לבין 30 חודשי מאסר.

לשיטתו יש לקחת בחשבון את העובדה כי העבירה בוצעה בתקופה שבה החלה מתיחות ביטחונית שבגינה נורו ונהרגו על ידי שוטרים מספר חפים מפשע משום שנשאו סכינים. הנאשם אכן נהג כשהוא שיכור אולם מעשיו נבעו מחששו מהשוטרים על רקע אותה מתיחות ביטחונית. הסנגור אף טען כי המרדף נוהל ללא אישור, בניגוד לנהלי המשטרה, ובצורה זו סיכנו השוטרים את חיי הנוסעים בכביש משגרמו לנאשם להמשיך ולנסוע מחמת פחד.

ב"כ הנאשם הפנה לגזר דין בתיק שנדון בפני (ת"פ 37089-03-13 **מדינת ישראל נ' חארוני**, 11.8.14) שם נגזרו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על נאשם שהורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובעבירות של פריצה לרכב, גניבה מרכב, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. (להשלמת התמונה יוער כי מדובר בעונש שנתיב בחריגה ממתחם הענישה משיקולי שיקום כשהמתחם שנקבע על ידי נע בין שנת מאסר לארבע שנות מאסר - ג'.ק.).

הסנגור עתר להפעלת העונש המותנה כשחלקו בחופף וחלקו במצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם, כך שהעונש הכולל לא יעלה על 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

12. הנאשם עצמו בדברו לבית המשפט הביע צער על מעשיו שבוצעו שעה שהיה שתוי. במעשים אלו הרס את חייו ושיבש את תכניתו להתחתן לאחר אירוסיו.

דין והכרעה

13. הנאשם הורשע במספר עבירות בשני אירועים נפרדים - אירוע הנהיגה במהלכה סיכן חיי אדם ואירוע ההתפרצות לרכב בתיק המצורף. באירוע סיכון חיי אדם ביצע הנאשם מספר עבירות, אולם המתחם העונשי ייקבע לאירוע כולו (סעיף 40ג(א) לחוק. בנוסף יגזר עונש נפרד באירוע ההתפרצות לרכב.

אירוע הנהיגה וסיכון חיי אדם

14. באירוע זה ביצע הנאשם מספר עבירות, כשהחמורה שבהן היא עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בשל הסיכון הרב לחיי אדם, לשלמות גופו והצורך בהבטחת שלום הציבור ובטחון המשתמשים בדרך, העונש המירבי שבצד העבירה חמור במיוחד ועומד על עשרים שנות מאסר. במעשיו, פגע הנאשם פגיעה משמעותית בערכים מוגנים אלו. נסיעתו הפרועה לא היתה קצרה, נעשתה במספר מקטעי דרך כאשר הוא מכבה את אורות הרכב כדי להימלט מהשוטרים וחוזר ומפר את הוראותיהם לעצור ושב ונמלט מהם לאחר שכבר עצר את רכבו, עולה על אי תנועה, נוסע הן על השוליים והן על הנתיב עצמו, נוסע בניגוד לכיוון התנועה וגורם לכלי רכב אחרים לסטות מנתיב נסיעתם, וכל זאת כאשר הוא מצוי תחת השפעת אלכוהול - נסיבה שהקטינה את יכולת שליטתו ברכב והגבירה את הסיכון הנשקף ממנו - כשבחלק מהדרך נסע במהירות גבוהה ביותר של למעלה מ-180 קמ"ש. העובדה כי ביצע את המעשים באישון ליל מוסיפה אף היא לסיכון שכן מידת ערנותם של המשתמשים האחרים בדרך עלולה להיות נמוכה יותר, יחד עם זאת יש לקחת בחשבון - לקולא - כי גם מספר המשתמשים בדרך בשעת לילה כה מאוחרת קטן בהרבה משעות היום והתנועה דלילה, כפי שאכן עולה מהצפייה בסרטונים שהוגשו.

פוטנציאל הנזק בנסיבות אלו הוא גבוה ועלול היה להביא לקיפוח חיי אדם או לפגיעה קשה. בפועל, לא נגרם נזק למשתמשים בדרך או לשוטרים, ואף לא לנאשם עצמו שעצר את מנוסתו לאחר שפגע ברכבו במחסום בטון.

טענתו של הנאשם, שהועלתה בפני שירות המבחן וכן בטיעוניו לעונש של סנגורו, לפיה נמלט מהמשטרה לנוכח חששו הגדול כי ייפגע על ידי השוטרים לנוכח המתח הביטחוני באותה עת איננה משכנעת. אין כל דמיון בין האירועים שתיאר ב"כ הנאשם, בהם זוהו אנשים נושאי סכין, בטעות, כמפגעים לבין הנאשם שהתבקש לעצור את רכבו בשעת לילה מאוחרת. יתרה מכך, במקטע מסוים של המרדף אחריו עצר הנאשם את רכבו ואף יצא ממנו ובעוד השוטר ניגש לעברו הוא נכנס לרכבו ונמלט מן המקום בנהיגה פראית. הטענה כי השוטר ניגש אליו בנשק שלוף לא אושרה על ידי ב"כ המאשימה, לא הוכחה ואין בה כדי לסייע לנאשם.

גם הטענה כי השוטרים עצמם יצרו סיכון או הביאו ליצירת הסיכון על ידי הנאשם בכך שביצעו את המרדף אחר הנאשם מבלי שקיבלו לכך אישור בניגוד לנהלים - דינה להידחות. ב"כ הנאשם אמנם הגיש שני נהלים משטריים לניהול מרדף אחרי רכב, אולם לא הוצגה ראיה באשר לאופן ניהול המרדף אחר הנאשם. מעבר לכך, גם בהנחה כי יש ממש בטענתו וגם אם יש לראות בהעדר התנגדות מצד ב"כ המאשימה לטענה משום אישור לנכונותה, אין מקום לקבלה. מטרת השוטרים במרדף היתה הגנה על הציבור ושלומם וגם אם שגו בדרך ביצועו - דבר שכאמור לא הוכח - אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם, (ראה לעניין זה ע"פ 8754/13 סעדה נ' מדינת ישראל, בפסקה 38 "לא ניתן לקבל טענה כי השוטר יפת יצר סיכון דומה, שכן טענה כזו ממוטטת את הקרקע של פרקטיקת המרדף המשטרית. השוטר יפת, מתוקף תפקידו, נאלץ לקחת חלק בסיכון המדובר, אך מטרתו הייתה להגן על הציבור בשונה מהתנהלותו של המערער").

15. מבחינת מדיניות הענישה הנוהגת הכלל הוא כי בעבירות מסוג זה יש מקום לענישה מחמירה (ע"פ 5953/15 שוהאנה נ' מדינת ישראל, 31.12.15, פסקה 6; להלן "עניין שוהאנה") וכך הוא אף ביתר שאת במקרים בהם העבירה בוצעה תוך התעלמות מהוראת שוטרים לעצור (ע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל, 2.8.15, בפסקה 8) ותוך נהיגה משולחת רסן במהלך מרדף משטרתי (ע"פ 2330/14 רוימי נ' מדינת ישראל, 11.9.14).

16. כאמת מידה לקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, אפנה לפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 4860/14 מדינת ישראל נ' חואלד (10.3.15), שבו התקבל ערעור על קולת עונש של 36 חודשי מאסר בגין עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירות תנועה וכן תקיפת שוטר וגרימת חבלה חמורה, שבהן הורשע המשיב על פי הודייתו. המשיב נסע באישון ליל, פרץ מחסום משטרתי ונמלט בנסיעה פרועה נגד כיוון התנועה תוך חציית צמתים באור אדום. כשנעצר לבסוף הכה שוטר וגרם לשבר בידו. תסקיר שירות המבחן העלה כי המשיב ביצע את העבירות כשהוא שיכור, אולם התרשם כי יש מקום להליך טיפולי בעניינו. נקבע כי מתחם עונשי לעבירה של סיכון חיי אדם ולעבירות התעבורה הנע בין שנה לארבע שנות מאסר הוא מתחם מקל שאינו הולם את חומרת העבירות ואת נסיבות ביצוען, משיש בהן חומרה יתרה וכי במקרים כאלו צריך הדבר לקבל ביטוי גם במתחם העונשי. מתחם אחר לא נקבע, אולם עונשו של המשיב - ככל שהדבר נוגע לעבירות הנ"ל בלבד - הועמד על 40 חודשי מאסר, כשאליהם התווספו עשרה חודשי מאסר בגין עבירות התקיפה והחבלה.

ב. עניין שוהאנה, שהוזכר לעיל, שבו נדחה ערעור על חומרת עונש של 30 חודשי מאסר שהוטל על המערער לאחר שהורשע על פי הודייתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי

תפקידו והסעת שוהה בלתי חוקי. באותו מקרה, נסע המערער בניגוד לכיוון התנועה מול נידת משטרתית כמעט עד התנגשות, במרכז הכביש תוך מעבר בין נתיבים באור יום. בית המשפט אמנם לא התייחס למתחם הענישה שנקבע (12-40 חודשי מאסר) אך קבע כי המדובר בעונש ראוי ואינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת ראה סקירת פסיקה בעניין שוהאנה בפסקה 6 להכ"ד.

ג. ע"פ 3994/15 **מחרום נ' מדינת ישראל** (8.10.15), שהתייחס לעבירה דומה שנעברה בנסיבות של שכרות ונהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח, יחד עם עבירות של חבלה במזיד לרכב והכשלת שוטר במילוי תפקידו, קבע בית המשפט העליון - אם כי מבלי לקבוע מסמרות - כי מתחם עונשי הנע 10-36 חודשי מאסר הוא מתחם מקל מדי. אמת המידה מצויה בע"פ 2410/04 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (11.11.04), שם נקבע כי במקרה אופייני יעמוד העונש על ארבע שנות מאסר, לכן **"גם אם לא בכל מקרה מושת עונש זה, על בתי המשפט להעמידו לנגד עיניהם"**. עוד נקבע כי גם בתוך המתחם שנקבע ראוי היה לתת משקל יתר לנסיבות השכרות, **"ההופכת את הנוהג ל"מכונת מוות נעה"**, כלשונו של כב' הש' רובינשטיין ולפסילה הממושכת של המשיב. לפיכך, ומשום שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין הועמד עונשו של המשיב על 20 חודשי מאסר במקום שנת המאסר שנגזרה עליו.

ד. ע"פ 2499/14 **אלנבארי נ' מדינת ישראל** (5.11.14) שבו נדחה ערעור על חומרת עונש של 20 חודשי מאסר בגין עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שבהן הורשע המערער במסגרת הסדר טיעון. על פי הסדר הטיעון טענה המשיבה לרף עליון של 24 חודשי מאסר ואילו ההגנה טענה כראות עיניה. באותו מקרה רדפו השוטרים אחרי המערער שנהג במהירות גבוהה והוא מצדו הגביר את מהירותו, עקף באופן מסוכן וסטה לנתיב אחר. ביהמ"ש המחוזי קבע כי המתחם העונשי נע בין 20 עד 42 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קבע כי נקודת המוצא לענישה היא ארבע שנות מאסר וכי עונשו של המערער, המצוי בתחתית מתחם הענישה, משקף את הנסיבות הייחודיות המתקיימות בו, והן: הודאתו ונטילת האחריות למעשיו, עברו הפלילי (שהיה רחוק למדי) והמלצתו של שירות המבחן להליך שיקומי.

17. באשר למתחמי הענישה עליהם הצביעה ב"כ המאשימה אעיר כי המתחם אליו עתרה, הנע בין 30 לבין 60 חודשי מאסר אמנם אושר בע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** (2.8.15) אולם נסיבות ביצוע העבירה שם חמורות יותר בשל הסיכון הפוטנציאלי שהיה משמעותי יותר, לנוכח העובדה כי המרדף שם התנהל במהלך היום, בטבורה של עיר, תוך חציית חמישה צמתים באור אדום, נסיעה נגד כיוון התנועה ונסיעה על שטחי הפרדה, כשכלי רכב נאלצים לסטות מנתיבם והולכי רגל זזים כדי לא להיפגע, עד לסיום המרדף בהתנגשות עם נידת משטרה. גם העונש שהוטל עליו - 50 חודשי מאסר - התבסס על עבר תעבורתי מכביד ביותר, שהלך והסלים ונטילת אחריות חלקית בלבד.

גם המתחם אליו הפנתה בע"פ 285/13 **מוסטפא נ' מדינת ישראל** (24.10.13) אינו רלוונטי, באשר הוא נמחק מפסק הדין בהחלטה מאוחרת - ומחמת טעות בפרסום פסק הדין (ראו ע"פ 285/13 הנ"ל מיום 28.10.13)

18. הפנייתו של הסנגור לפסה"ד בעניין חארוני אין בה כדי לסייע לנאשם כאן, לא מבחינת המתחם שנקבע שם - בין שנה ל- 4 שנות מאסר - ולא מבחינת העונש - 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, שנגזר בחריגה מהמתחם משיקולי שיקום. כאן המקום לשוב ולהזכיר כי קביעת המתחם משתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, שנסיבותיה כאן חמורות בהרבה מבעניין חארוני.

19. סיכומי של דבר, לאור עמדת הפסיקה ולנוכח נסיבות ביצוע העבירה, מתחם העונש ההולם בעניינו של

הנאשם נע בין 24 לבין 54 חודשי מאסר.

אירוע הפריצה לרכב

20. הערך החברתי המוגן בעבירה זו הוא שמירה על רכושו של אדם, בייחוד שעה שהוא מצוי ברשות הרבים וללא השגחה כמו גם שמירה על פרטיותו ותחושת הביטחון המופרות בפריצה מסוג זה (עפ"ג (חי') 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום**, 27.8.14).

הפריצה שביצע הנאשם, תוך ניפוץ השמשה, מהווה פגיעה ממשית בערך המוגן. הנזק הכלכלי שנגרם כולל את תיקון השמשה ובכניסתו לרכב גם הפר את הפרטיות הגלומה בו.

העונש המירבי הקבוע לעבירה זו בחוק הוא שבע שנות מאסר ויש בו כדי ללמד על מידת החשיבות שרואה המחוקק בהגנה על רכוש הציבור בהקשר זה.

ברי כי הסיבה לביצוע העבירה היא בצע כסף, אף כי לא בא לידי מימוש במקרה זה, שכן מהרכב לא נגנב דבר.

21. על מדיניות הענישה בעבירה זו, כשהיא עומדת לבדה, עמדתי בת"פ 6433-05-14 **מדינת ישראל נ' דיכ** (5.10.14) ואני מפנה לפסיקה המצוטטת בסע' 13 שם, ממנה עולה כי משרע הענישה נע בין עונש מותנה לבין מספר חודשי מאסר שניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר במקרים של מספר עבירות אליהן נלוותה עבירת הגניבה. על פי אמות מידה אלו, בגין עבירה יחידה של פריצה בכוונה לגנוב, ללא עבירות נלוות, יעמוד מתחם העונש על 4 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות עד 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

העונש בתוך המתחם

22. אין בעניינו של הנאשם כל המלצה טיפולית בגינה יש לשקול חריגה ממתחם העונש ההולם, וכזו גם לא נתבקשה.

23. הנאשם בן 27, בעברו הפלילי עבירת רכוש יחידה בגינה ריצה עונש מאסר בעבודות שירות, לחובתו עומד עונש מאסר מותנה בעבירות רכוש שניתן להפעילו והעובדה שהוא ביצע את עבירת הפריצה לרכב כשעונש זה תלוי ועומד נגדו מהווה שיקול לחומרה. לנאשם גם עבר תעבורתי, אם כי זה אינו מכביד ואינו חמור במיוחד.

24. הנאשם לא ריצה מעולם עונש מאסר מאחורי סורג וברזל וברור כי לגזר דינו כאן תהיה השפעה ממשית על חייו. אלא שאין לכך השפעה מעבר לקשיים המרובים המתלווים לעונש מסוג זה ברגיל. הנאשם ציין כי ביקש להתחתן עם ארוסתו וכעת נהרסו חייו, והדברים מובנים, אולם מעבר לאמירה הכללית לא הוצגה תכנית קונקרטית שניתן להתחשב בה או לקחתה בחשבון מעבר לעובדה כי מהלך חייו ייעצר בשל העונש הצפוי לו.

25. הנאשם הודה בביצוע העבירות ובכך חסך זמן שיפוטי. תסקיר שירות המבחן מלמד כי למרות שנטל אחריות למעשיו, הוא מביע התייחסות מצומצמת לתוצאות העבירה, אינו נותן דעתו לחומרת מעשיו ולסיכון הגלום בהם כלפי השוטרים ומשתמשים אחרים בדרך ומתרכז בהשלכות ההליכים המשפטיים על חייו. עמדתו של הנאשם הן ביחס לעבירה והן ביחס לשימוש באלכוהול, שהוא לטענתו שימוש מזדמן אותו הפסיק בשל המקרה כמו קשייו לעמוד בגבולות ולהיענות לגורמי סמכות שוללים אפיק שיקומי

בעת הזו.

26. לקולה ילקחו בחשבון נסיבות חייו המורכבות בצל התא המשפחתי שבו גדל, כמפורט בתסקיר.
27. לזכותו של הנאשם תיזקף העובדה כי מזה כשנתיים, מאז עבירת הרכוש, לא נפתחו לו תיקים חדשים למעט התיק כאן, שאינו תיק רכוש.
28. א. בהתחשב בכך שזהו לו מאסרו הראשון של הנאשם ועברו הפלילי אינו משמעותי כך גם עברו התעבורתי אינו מכביד, יעמוד עונשו של הנאשם בגין אירוע הנהיגה וסיכון חיי אדם על 32 חודשי מאסר לריצוי בפועל.
- לנוכח אורכו הכולל של העונש הצפוי, עונש מאסר ראשון, ולנוכח העובדה כי עבירת ההתפרצות לרכב שבה הורשע כאן אינה מן החמורות, יעמוד עונשו באירוע ההתפרצות לרכב על 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שיצטברו לעונש המאסר שהוטל בגין עבירת סיכון חיי אדם.
- אני מפעיל את עונש המאסר על תנאי בן 8 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (מחוזי מרכז) 27293-04-12 מיום 13.3.13 כך ש-4 חודשים ממנו ירוצו בחופף לעונש המאסר בתיק כאן ו-4 חודשים ירוצו במצטבר. סך הכל ירצה הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 31.10.15 עד יום 29.11.15.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.
- ג. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירה של נהיגה בשכרות או תחת השפעת סמים מסוכנים.
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו או תקיפת שוטר במילוי תפקידו.
- ה. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.
- ו. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, תקופה אשר תצטבר לכל תקופת פסילה קיימת.
- ז. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודש וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת נהיגה בפסילה, או עבירה של סיכון חיי אדם.
- לא מצאתי להטיל קנס על הנאשם בנסיבות אורכה הכולל של תקופת המאסר.

זכות ערעור לנאשם תוך 45 יום לבית המשפט העליון

ניתן היום, א' אייר תשע"ו, 09 מאי 2016, במעמד הצדדים.

עמוד 7

ג'ורג' קרא , שופט, סגן נשיאה